

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΠΑΣΧΑΛΙΟ ΜΗΝΥΜΑ
2025

ΠΑΣΧΑΛΙΟ ΜΗΝΥΜΑ

2025

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας
Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ

κ.κ. Δ Α Ν Ι Η Λ

Πρὸς τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Ὅσιώτατες Μοναχές

«Ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ»
(Ἀποκαλύψεως στ', 2).

Χριστός ἀνέστη!

Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Επέστη ἡ μεγάλη καί ἐπιφανής ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό λυτρωτικό αὐτό γεγονός πού ἐμπνέει τήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας φανερώνει τήν ἄμετρη ἀγάπη τοῦ Κυρίου μας, ἀλλά καί τήν ὑπερένδοξη νίκη Του κατά τοῦ θανάτου, σύμφωνα μέ τίς ἔννοιες πού ἀναπτύσσονται στήν συνέχεια:

**α'. Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μετριέται
μέ τήν θυσία Του.**

Μέ τήν Ἀνάστασή Του ἀπέδειξε καί ἐπεσφράγισε μέ πανηγυρικό τρόπο ὅτι τό μέγεθος τῆς ἀγάπης μετριέται μέ τήν ἐκούσια θυσία Του, ὅπως ὑψηγορεῖ ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης:
«Τόσο πολύ ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε παρέδωσε

στόν θάνατο τόν μονογενή του Υἱό για νά μή χαθεῖ ὅποιος πιστεύει σ' αὐτόν ἀλλά νά ἔχει ζωή αἰώνια».¹

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐμβαδύνει αὐτήν τήν ἔννοια τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ σέ ἐμᾶς, λέγοντας ὅτι:

«Ὁ Θεός ὅμως ξεπερνώντας αὐτά τά ὅρια ἔδειξε τήν ἀγάπη του γιά μᾶς, γιατί ἐνῶ ἐμεῖς ζούσαμε ἀκόμα στήν ἁμαρτία, ὁ Χριστός ἔδωσε τήν ζωή του γιά μᾶς».²

Γι' αὐτό ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρέπει: «Μιμηθεῖτε λοιπόν τόν Θεό, ἀφοῦ εἴστε ἀγαπητά του παιδιά· νά συμπεριφέρεστε μέ ἀγάπη κατά τό πρότυπο τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς ἀγάπησε κι ἔδωσε τήν ζωή του γιά μᾶς ὡς προσφορά καί θυσία, πού τήν δέχεται εὐχάριστα ὁ Θεός».³

Γιά ἐμᾶς σηματοδοτεῖ τήν ζωή μας καί τήν ὑπαρξή μας δίδοντας καινό, δηλαδή νέο νόημα σέ ὅ,τι κτιστό μᾶς περιορίζει καί μᾶς ἀφήνει νά ὁδηγηθοῦμε στήν ἀπειρη ἀγάπη Του, στό πλούσιο ἔλεός Του, στήν κοινωνία μαζί Του καί τέλος νά ζήσουμε μέ τήν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.

β. Ἡ νίκη Του εἶναι νίκη κατά τοῦ θανάτου.

Οἱ πιστοί ἐορτάζουμε τήν νίκη τοῦ Λυτρωτοῦ καί Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Ὅποιος ἀνήρεσε τίς δυσμενεῖς συνέπειες τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος κορυφαία ἐκ τῶν ὁποίων ὑπῆρξε ὁ θάνατος.

Πανηγυρίζει ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος:

«Ἐπειδὴ λοιπόν «τά παιδιά» αὐτά ἦταν ἄνθρωποι, ἔγινε κι ὁ Ἰησοῦς ἄνθρωπος, γιά νά καταργήσῃ μέ τόν θάνατό του αὐτόν πού ἐξουσίαζε τόν θάνατο, δηλαδή τόν διάβολο, καί μ' αὐτόν τόν τρόπο νά ἀπελευθερώσῃ ὅσους ὁ φόβος τοῦ θανάτου

1. «Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάννου γ', 16).

2. «Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε» (Πρὸς Ρωμαίους ε', 8).

3. «καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῇ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας» (Πρὸς Ἐφεσίους ε', 2).

τούς εἶχε καταδικάσει νά εἶναι δοῦλοι σ' ὅλη τους τήν ζωή».⁴

Μετά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας καί τήν νίκη κατά τοῦ θανάτου, ἐρωτᾷ ὁ ἴδιος θεῖος Ἀπόστολος:

«Θάνατε, ποῦ εἶναι τό κεντρί τῆς δύνாமῆς σου; Ἄδη, ποῦ εἶναι ἡ νίκη σου; Τήν δύναμη νά πληγώνει θανάσιμα τήν παίρνει ὁ θάνατος ἀπό τήν ἁμαρτία, κι ἡ ἁμαρτία παίρνει τήν δύναμή της ἀπό τόν νόμο. Ἄς εὐχαριστήσουμε ὁμῶς τόν Θεό πού μᾶς χάρισε τήν νίκη διά τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ».⁵

Μέ τήν Ἀνάστασή Του ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός νίκησε τόν θάνατο ἀφοῦ ἄν καί πέθανε ὡς γνήσιος καί αὐθεντικός δηλαδή πραγματικός ἄνθρωπος ἐν τούτοις οὔτε ἡ ψυχή Του ἐγκαταλήφθηκε στόν Ἄδη χωρισμένη ἀπό τόν Θεό οὔτε τό σῶμα Του διαλύθηκε καί φθάρηκε στόν τάφο, ὅπως διεκήρυξε ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἀπό τό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς:

«Ὁ Θεός ὁμῶς τόν ἀνάστησε, τόν Ἰησοῦν τόν Ναζωραῖον, ἐλευθερώνοντάς τον ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου, γιατί ἦταν ἀδύνατο νά τόν κρατήσει ὁ θάνατος».⁶

Ἔτσι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ἐγίνε ἀρχή τῆς νέας ἀνθρωπότητας πού ἐλευθερώθηκε ἀπό τόν θάνατο, ὁ πρωτοαναστημένος ἀπό τούς νεκρούς ὥστε νά γίνει σ' ὅλα Ἐκεῖνος πρῶτος.⁷

Ὅσο κι ἄν ὁ θάνατος ὡς λέων ὀρυόμενος ζητεῖ νά καταπιεῖ

4. «ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτοὺς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας» (Πρὸς Ἑβραίους β', 14).

5. «ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, ἄδη, τὸ νίκος; τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος· τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Πρὸς Κορινθίους Α', ιε', 55-56).

6. «Ἰησοῦν τόν Ναζωραῖον ὁ Θεός ἀνέστησε, ἐλευθερώσας ἀπὸ τά δεσμά τοῦ θανάτου γιατί ἦταν ἀδύνατο νά τόν κρατήσει ὁ θάνατος» (Πράξεων β', 24).

7. «Καὶ αὐτός ἐστίν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτοὺς πρωτεύων» (Πρὸς Κολοσσαεῖς α', 18).

τήν ζωή μας⁸ δέν θά τό ἐπιτύχει. Θά θριαμβεύσει ὁ ἀναστημένος Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος αὐτό τόν θρίαμβο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τοῦ θανάτου πανηγυρίζει μέ τούς λόγους τοῦ προφήτου Ἡσαΐου «ὁ θάνατος ἀφανίσθηκε· ἡ νίκη εἶναι πλήρης».⁹

γ'. Μέ τήν Ἀνάστασή Του ἐλάβαμε τήν θεία Υἱοθεσία.

Μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποκαταστάθηκε τό ἀνθρώπινο γένος στήν προπρωτική κατάσταση. Μᾶς δόθηκε ἡ υἱοθεσία ἀπό τόν Θεό καί Πατέρα μας:

«Γιά νά ἐξαγοράσει τούς ὑπόδουλους στόν νόμο, γιά νά γίνουμε παιδιά τοῦ Θεοῦ».¹⁰

Γι' αὐτό ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀποφαίνεται, ὅτι μᾶς ἀνύψωσε ὥστε νά γίνουμε υἱοί Θεοῦ κατά χάριν: «Μᾶς προόρισε μέ τήν ἀγάπη του νά γίνουμε παιδιά του διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σύμφωνα μέ τό καλόβουλο γιά μᾶς θέλημά του».¹¹

δ'. Μέ τήν Ἀνάστασή Του μᾶς χορηγήθηκε τό Ἅγιον Πνεῦμα.

Χορήγησε σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους πλούσια θεία χάρη ἐπειδή «ἀπ' τόν δικό του πλοῦτο πήραμε ὅλοι ἐμεῖς τήν μία δωρεά πάνω στήν ἄλλη».¹²

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μᾶς βεβαιώνει γιά τήν κοινή ἀνάσταση ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καί γιά τήν δική μας προσωπική ἀνάσταση, διαλύοντας τόν φόβο τοῦ θανάτου.

Ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης προλέγει τήν τελευταία πράξη καί τήν τελική καθοριστική νίκη τῆς Ζωῆς καί τῆς Ἀθανασίας,

8. «ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίη» (Α' Πέτρου ε', 8).

9. «Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος» (Πρός Κορινθίους Α', ιε', 54).

10. «ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Πρός Γαλάτας δ', 5)

11. «προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τήν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ» (Πρός Ἐφεσίους α', 5).

12. «ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος» (Ἰωάννου α', 16).

λέγοντας ότι «καί ὁ θάνατος καί ὁ Ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τήν λίμνη τῆς φωτιᾶς... καί ὁποῖος δέν βρέθηκε γραμμένος στό βιβλίο τῆς ζωῆς ρίχτηκε κι αὐτός στήν λίμνη τῆς φωτιᾶς».¹³

Γι' αὐτό ὅταν βαπτίζεται ὁ ἄνθρωπος ἡ Ἐκκλησία μας εὐχεται γι' αὐτόν πρὸς τόν Κύριον τῆς Ζωῆς: «γράψον αὐτὸν ἐν βίβλῳ ζωῆς».

Ἡ πίστη στόν ἀναστημένο Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό καί τήν Ἐκκλησία μᾶς χαρίζει τήν ζωή καί τήν ἀθανασία.

ε'. ΜΕ ΤΗΝ Ἀνάστασή Του ἐλάβαμε τόν θείον ἁγιασμό.

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἀπεκάλυψε τόν σκοπό τῆς σταυρικῆς θυσίας Του, λέγοντας πρὸς τόν Ἐπουράνιο Θεό καί Πατέρα Του γιά τούς Μαθητές Του: «καί γιά χάρη τους ἀφιερώνω καί προσφέρω τόν ἑαυτό μου σ' ἐσένα, ὥστε κι αὐτοί, μέ τήν βοήθεια τῆς ἀλήθειας, νά εἶναι ἀφιερωμένοι σ' ἐσένα».¹⁴

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ἀντάξιο καί ἔνδοξο ἐπιστέγασμα τῆς ἐπιγείου ἀγίας ζωῆς Του, δημιουργώντας τήν ἀνατολή μιᾶς καινῆς, δηλαδή μιᾶς νέας ζωῆς γιά τόν ἄνθρωπο, γενόμενος ἀπαρχή τῆς ἀναδημιουργίας καί ἀνακαινίσεως τῶν πάντων.

Κατ' αὐτόν τόν τρόπο ὁ Κύριός μας «ἐξῆλθε νικῶν καί ἵνα νικήσῃ» δηλαδή: «Τοῦ δόθηκε στεφάνι νίκης, καί νικητῆς ἔφυγε γιά νέες νίκες».¹⁵

Πατέρες καί Ἀδελφοί

Χριστός Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ καί ὙΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΪΛ

13. «καί ὁ θάνατος καί ὁ Ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τήν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν. καί εἴ τις οὐχ εὗρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τήν λίμνην τοῦ πυρός» (Ἀποκαλύψεως κ', 14-15).

14. «καί ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα καί αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ» (Ἰωάννου ιζ', 19).

15. Κατ' αὐτόν τόν τρόπο ὁ Κύριός μας «ἐξῆλθε νικῶν καί ἵνα νικήσῃ» (Ἀποκαλύψεως στ', 2).